

GŁOSEK (2) *sb m*

N sg głošek (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

*Dem. od „głos” ‘dźwięk wydobywający się z gardła podczas mówienia’; vocula Mącz, Calep, Cn (2) :
Vocula, Głofek/ też słowko. Mącz 504c; Calep 1141a.*

Cf [GŁOSIK]

ZZa